

William Heinesen gav í alt sjei skaldsøgur út, og allar eru tær viðagitnar og týddar til nógv mál:

1934: <i>Blæsende gry</i>	1938: <i>Noatun</i>
1949: <i>Den sorte gryde</i>	1950: <i>De fortabte spillemænd</i>
1952: <i>Moder Syvstjerne</i>	1964: <i>Det gode håb</i>

Bæði upprunahandritið og ljósritið eru skrásett, og verða varðveitt á goymsluni á Landsbókasavninum. Enn er tilfarið ikki alment atgeingiligt.

vilde kunne opnaa noget salg. Nu-vel, jeg følte selv, at han havde ret: bogen er meget "speciel". Den er et studie i sekterisk religionspsykologi (adventister) og tung i handlingen, og jeg er for længst blevet led ved at skrive bøger, ingen gider læse. (*Den dunkle sol* solgtes i Danmark i 19 exemplarer, herhjemme i 4!).

Tað er tó nakað sum týðir uppá at William Heinesen ikki gav upp beinanvegin. Á titlubláðnum er handritið dagfest 1937, men síðani er dagfestingin strikað og rættað til 1941, og hetta bendir á, at hann hevur arbeitt við skaldsøguni í nøkur ár, men hann valdi so ongantið at geva hana út.

Skaldsøguroyndir Williams í 1920'unum og 1930'unum

William Heinesen gjørdi fleiri

skaldsøguroyndir í 1920'unum og 1930'unum, sum ikki eydnaðust so væl. *Blæsende gry* kom út, men var eitt figgjarligt vónbrot. Og hann skrivaði fleiri aðrar, sum blivu kolldømdar, og tiskil ongantið komu út.

Tað vóru ringar tíðir í Føroyum í 1930'unum, og William og Elisa høvdu bygt húsini á Varðagøtu, og tey fingi triggjar synir í 1930'unum. William hevði ikki ráð til fleiri figgjarlig vónbrot, sum *Blæsende gry* hevði verið. Hann slapp sær av við nógv av tí tilfarinum, sum hann ikki var nøgdur við, og eitt dømi um tað er óútgivna skaldsøgan *Den grønne skonnert* – hana sleppa vit ongantið at lesa, tí einki eintak er til longur.

Onkur óútgivin skaldsøga hjá honum er tó á Kongaliga bókasavninum – t.d. skaldsøgan *Baalet*, sum eisini verður umrødd í brævinum omanfyri. Og nú hava vit so

fingið *Den yderste tid* á Landsbókasavnið.

Bókmentafrøðingar hava áhuga í at granska í handritum, og hyggja eftir hvussu tey eru í ætt við restina av ritverkinum. Eitt handrit sum *Den yderste tid* og onnur óútgivin verk kunnu hava stóran týdning fyri bókmentagranskingina av samlaða ritverkinum.

Á bókmentatiltakinum á Landsbókasavninum hósdagin fer Bergur Rønne Moberg at siga frá stríðnum, William Heinesen hevði í 1920'unum og 30'unum at gerast viðurkendur skaldsøguhøvundur.

Landsbókasavnið takkar fyri gávuna

Brøvini, ið endurgivið verður úr omanfyri, eru goymd á Kongaliga bókasavninum í Keypmannahavn, og Landsbókasavnið hevur fingið ljósrit av báðum brøvnunum, sum verða víst fram á framsýningini um William Heinesen á Landsbókasavninum.

Størsti parturin av handritunum eftir William Heinesen eru í varðveitslu á Kongaliga bókasavninum í Keypmannahavn, so Landsbókasavnið hevur ikki so nógv av upprunatiltaki hansara. Tí er tað rættiliga áhugavert og virðismikið, at vit nú hava fingið hetta bókmentaverkið á føroyskar hendur.

Landsbókasavnið vil tí – við tiltakinum 23. februar – takka fyri gávuna og bjóða øllum til eitt áhugavert tiltak við fyrilestrum, upplestri úr handritinum, tónleiki og framsýning um lív og verk Willam Heinesens.

Umframt at Landsbókasavnið hevur gjørt eina framsýning, so verða eisini hópin av keipumyndum eftir William Heinesen at síggja á Landsbókasavninum hetta

kvøldið. Í fjør var framsýningin "*Hampafólk í Havn*" við keipumyndum Williams í Smiðjuni í Lítluvík, og tær myndirnar hevur Landsbókasavnið lánt frá Tórshavnar kommunu og hongt upp ymsastaðni á Landsbókasavninum.

Tiltakið er alt ókeypis, og framsýningin verður hangandi komandi vikurnar aftaná.

Skrá

- **Sámal Tróndur Johansen:** Vælkomin
- **Rigmor Dam:** Um hvussu handritið kom Landsbókasavninum í hendi
- **Bergur D. Hansen:** Um skaldsøguna og upplestur úr henni
- **Bergur Rønne Moberg:** Um skaldsøgur og skaldsøguroyndir Williams í 1920'unum og 30'unum
- **Stanley Samuelson** syngur og spælir

Landsbókasavnið bjóðar drekkamunn. Høvi verður at hyggja at framsýning um lív og verk William Heinesens